

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش گروهی خوشبینی بر شادکامی و کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار؛ نمونه مطالعاتی مراجعین به کلینیک های مددکاری اجتماعی شهر اصفهان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

صفیه زائری اصفهانی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی گروه علوم تربیتی دانشکده روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف بررسی تاثیرات احتمالی آموزش خوشبینی بر شادکامی و کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار انجام گردیده است. طرح پژوهش نیمه آزمایشی و از نوع پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان سرپرست خانوار ۵۰ تا ۵۰ ساله شهر اصفهان انجام شد که به روش نمونه گیری در دسترس ۲۰۰ نفر از آنان انتخاب شدند و پرسشنامه های شادکامی و کیفیت زندگی توسط آنها تکمیل گردید که طی آن تعداد ۶۰ نفر که نمرات کمتری در پرسشنامه ها گرفتند به عنوان نمونه انتخاب شدند و به طور تصادفی، به دو گروه ۳۰ نفره آزمایش و کنترل تقسیم شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های شادکامی آکسفورد (۱۹۸۹) و مقیاس کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۶) استفاده گردید. گروه آزمایش به مدت ۱۲ جلسه ی ۶۰ دقیقه ای تحت آموزش گروهی خوش بینی قرار گرفتند و گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکردند. سپس داده های جمع آوری شده با آزمون تحلیل کوواریانس مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته های تحقیق نشان داد که بین دو گروه آزمایش و کنترل از جهت شادکامی تفاوت معنادار وجود دارد ($P < 0.05$). همچنین نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد در کیفیت زندگی و مولفه های آن (سلامت جسمانی، سلامت روان، سلامت محیط و روابط اجتماعی) بین دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.05$). از یافته های پژوهش می توان نتیجه گرفت آموزش گروهی خوشبینی بر شادکامی و کیفیت زندگی موثر میباشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1234445>

